

Nazım'a yollanmış Piraye mektubu:

26.9.1941

Sevgili Nazım;

Mektubunu, gönderdiğin mecmuaları ve parayı aldım. Teşekkür ederim. Piraye'nin de senin de hastalandığınıza çok üzuldüm. Sizi artık iyice göresim geldi. Burada rahat, sakin ve sıhhatliyim.

Mektubu geç bıraktığım için kusura bakma. Sana ve Piraye'ye bir seri şiir yazmak istedim. İlk şiir Piraye'nin. Tashih etmeye bile vaktim yok. Sen önemsiz yerlerini düzelt ona yolla.

Piraye'ye ve Nazım Hikmet'e Mektuplar

1

Sevgili Piraye,

Bu gece pencerede bir ay vardı.

Kırmızı bir orak gibi.

Baktım, baktım da,

Sapından tutup,

Yıldızları biçesim geldi.

Gece insana, ağır rençberliği düşündürecek kadar güzeldi.

Önümde -biraz aşağıda- evlerin toprak damı.

Dam üstleri kaldırımsız bir yola benziyor,

Bacalar güvercin yuvalarına...

Dört amele kız geçti sokaktan.

Biliyorum: yüzleri sarı,

Yeldirmeleri siyah,

Gözleri büyük ve hasta.

Ayağı takunyalı olan hep arkada kalıyor.

Gece işine yetişmeye gidiyorlar.

Bir ağızdan;

-Geç kaldık kız...Geç kaldık! diyorlar.

Gardiyana Salih Efendi namaza durdu.

Nöbetçi candarma

Saatini kurdu.

Bitişik koğuştaki şarkı söylüyor Mıstık Dayı.

-Uzun boylu, saçsız bir ihtiyar.-

"Kırmızı çizmeyi giymeli imiş,

"Kır atın üstüne binmeli imiş,

"Döğüşü, döğüşü ölmeli imiş.

"Ben, beni bağlattım kime ne dersin!"

Sesi, radyo oparlörüne sığmaz.

-Biraz hasret, biraz kin, biraz alın teri.-

Bir tarafıyla Nazım'ın şiirlerine benzer.

Böyledir Nazım'ın da şiirleri...

Bir cigara yaktım.
Tekrar aya baktım.
Hala orak gibi.
Orda...
Toprak damların ve siyah ağaçların üstünde.
Gökyüzü bir sakin, bir temiz.
Çivitli beyaz çamaşırlar gibi açık.
Mıstık Dayı'nın kocaman türküsüne rağmen
Öyle bir sükut var ki tabiatta...
Adam yalnızlığı omuz başında hissediyor.
Deminki işçi kızlar gibi fısıf fısıf:
"Geç kalıyoruz hemşire!... Geç kalıyoruz!" diyor.

Gardiyan Salih Efendi'nin namazı bitti.

Nöbetçi candarmanın saati
Çoktan başka dakikalara geçmiştir.
Saatler durmaz.
-Şimdi daha iyi anlıyorum.-
Gece ne kadar güzel olursa olsun
Yüreği vurmaz.
Namuslu sabahım benim,
Işığım, ümidim, sevgilim,
Ben geceye mahsus, geceye ait bir şey değilim.

Bu şiiri bilmiş ol,
Seni çok göresim geldiği için yazdım.
Çünkü artık içerde canım sıkılıyor.
Yüreğim, başım, yumruklarım içerde değil artık.
Uzarlarda...
Ben, beni bir yerde unutup
Uzarlara döğüşmeye çıkmışım gibi.

Bana bak yengeciğim,